

gørelse, se Lovens § 33, jfr. § 58, og nu Lov Nr. 66 af 6. April 1898.

Disse Forhold er nu i det væsentlige ændrede. Dampskibene i alt Fald lægger ikke op om Vinteren, og de enkelte Rejser er nu ofte almindelige Ruteture, som, selv om Skibet sejler i udenrigs Fart, dog ofte vil bringe Mandskabet i Berøring med Hjemlandet.

Det vides da heller ikke at have voldt hele den store Kategori af Søfartspersonalet, som ikke er egentlige Sømand, de »Ikke-Befarne«, særlig Vanskelighed at møde som pligtigt paa Sessionerne. Noget har hertil vel bidraget den foran omtalte Ret, som enhver med Søfartsbog forsynet Værnepligtig har til at møde paa Sessionen udenfor det Sted, hvor han staar i Rullen. Og alle Værnepligtige har jo samme Adgang til at søge sig fremstillet for den nu aarlige »Ekstrasession«, der holdes om Foraaret her i Staden, hvilket kan give Mulighed for at fremstille sig for Sessionen paa et mulig bedre belejligt Tidspunkt end den ordinære Sessionstid.

Nu er det sikkert nok saaledes, at den egentlige Sømandskategori, de Befarne, tit maa antages i forholdsmæssig størst Tal at have Hyre med Sejlskibe og Skibe i udenrigs Fart og forholdsvis noget mindre paa de som Rutebaade i vore hjemlige Farvande sejrende Dampskibe.

Men efter det oplyste maa Justitsministeriet være af den Formening, at der ikke i Hensynet til de befarne Værnepligtige og til Søfarten i dens Helhed kan ligge nogen afgørende Hindring for at ophæve det forældede, kostbare og derhos tillige ogsaa for de paagældende temmelig byrdefulde Stoppesystem, eller med andre Ord at stille Befarne lige med andre Værnepligtige, naar blot der ved de enkelte Reglers Gennemførelse tages visse Hensyn til de Befarnes Livsvilkaar.

Stoppeinstituttet er temmelig kostbart, ogsaa for Staten, hvilket sidste bl. a. giver sig Udslag i den paa Finanslovens § 23 I. K. e. til Sessionsudgifter opførte Bevilling paa 24,000 Kr., hvoraf der er brugt til Underholdspenge

i Aaret 1907	15,219 Kr. 69 Ø.
- — 1908	18,555 — 70 —
- — 1909	18,200 — 37 —

Stoppesystemet frembyder ogsaa Mulighed for, at Værnepligtige kan blive stoppede — mod Underholdspenge — en længere Tid, maaske flere Maaneder, og saa ved Mødet i Tjenesten blive kasserede som utjenstedygtige, saa at Tid, Ulejlighed og Penge m. m. har været spildt.

Det foreslaas derfor at gøre Pligten til at møde paa Session fælles for alle Værnepligtige.

For de Befarne fastholdes de almindelige Betingelser for Mødepligt, deriblandt Ophold her i Landet. Og Bestemmelsen i Lovens § 11, sidste Punktum, om Retten til at møde for enhver Session over hele Landet, hvilken Ret maa antages at have megen Betydning netop i denne Forbindelse, foreslaas bibeholdt.

I Overensstemmelse hermed og for effektivt at kunne gennemføre den paabudte Fremstilling paa Session foreslaas det i den nye § 12, 2det Punktum, at enhver med Søfartsbog forsynet Værnepligtig, der opfylder de nysommeldte almindelige Betingelser for Mødepligten og er paamønstret, skal fremstille sig for Sessionen, saasnart han ankommer til et Sted, hvor der i Øjeblikket holdes Session. Dette er for saa vidt kun en Pligt, der naturlig svarer til den Ret, der tillægges den paagældende til at fremstille sig hvorsomhelst. Mulig vil den ikke faa saa stor Betydning i Kredsene rundt om i Landet, hvor Sessionen kun opholder sig een eller dog kun ganske enkelte Dage paa hvert Sted. Men i 1ste Udskrivningskreds sidder den ordinære Session her i Staden i omkring 2 Maaneder om Efteraaret og Ekstrasessionen nogle Dage om Foraaret; og i denne Tid maa det antages, at mange søfarende Værnepligtige, ikke mindst fra de andre Kredse, vil kunne blive behandlede.

Af Hensyn til, at den Ulejlighed og Tidsspilde, som mulig kan blive Følgen for Skib og Ladning m. v., kan blive saa ringe som muligt, bestemmes det, at Sessionen uopholdelig skal foretage Behandlingen af den paagældende Værnepligtige, en Bestemmelse, som paa den anden Side sikkert ikke vil volde videre Ulejlighed og Tidsspilde for de andre Værnepligtige, som skal behandles. Det tør herefter forventes, at hele Forsinkelsen for en søfarende Værnepligtig fra hans Afgang fra Skibet og til hans Tilbagekomst dertil efter endt Sessionsbehandling vil kunne indskrænkes til højst 1 Time og i de allerfleste Tilfælde til betydeligt mindre.

§ 12, 2det Stykke, indeholder derimod en udelukkende i det Offentliges Interesse foreslaaet Regel, hvorefter enhver Skibsfører under Mulkt skal sørge for, at de med hans Skib forhyrede Værnepligtige overholder Paragrafens Regler om Mødepligt. Uden denne Tilføjelse er der Fare for, at hele Sessionsbestemmelsen kan blive illusorisk netop paa Grund af den Lethed, hvormed de ikke her bosiddende Værne-